
JULKEUSTUTKINNOT

Vallankumouksen rynnistyksen seinää vasten puristama porvarillisten tilapäisisäntäin hallitus koettaa päästä pälkähästä syytämällä sellaisia valheellisia vakuutteluja, ettei se ole aikonut karata Pietarista eikä ole halunnut luovuttaa pääkaupunkia.

Vielä eilen kuulutettiin kaikkien tietoon („Izvestija“), että hallitus „muuttaa“ Moskovaan, sillä se pitää pääkaupungin tilannetta „epäsuotuisana“. Vielä eilen puhuttiin julkisesti („puolustusvaliokunta“^{87!}) Pietarin „luovuttamisesta“, ja lisäksi hallitus vaati tykkien poistamista pääkaupunkiin johtavilta teiltä. Vielä eilen Kerenskin ja Kornilovin kumppani salaliitossa vallankumousta vastaan, tilanherra Rodzjanko, tervehti hallituksen tekemää „luovuttamis“-päätöstä toivoen Pietarin, laivaston ja Neuvostojen tuhoa. Vielä eilen tuohon päätökseen yhtyi „Lontoo“ toivoen hallitukselle pikaista vapautumista Pietarista ja laivastosta. Se kaikki oli vielä eilen... Mutta tänään hallituksessa olevat tilapäisisännät, perääntyen epäjärjestyksessä laivaston ja varuskunnan edessä, jotka ovat päättäneet puolustaa järkkymättä pääkaupunkia, sot-

keutuen ja puhuen toistensa kanssa ristiin — yrittävät pelkurimaisesti hämätä tosiasioita, pyrkivät puolustelemaan itseään vallankumouksen edessä, jonka he eilen yrittivät pettää niin epäonnistuneesti ja kömpelösti.

Samalla Kerenskin „kategorinen“ lausunto „muuton“ lykkäämisestä kevääseen asti kumotaan Kishkinin yhtä kategorisella lausunnolla siitä, että eräät hallituslaitokset „voidaan jo nyt siirtää“ Moskovaan. Ja „puolustusvaliokunnan“ selostaja B. Bogdanov (ei suinkaan bolshevikki!) myös ilmoittaa kategorisesti, että „hallituksen taholta on ilmennyt **halu poistua Pietarista**, ja demokratian laajat kerrokset pitävät hallituksen poismuuttamista **Pietarin** mahdollisena **luovuttamisena**“ („Izvestija“). Me emme edes puhukaan siitä, että iltalehtien tietojen mukaan „Väliaikaisen hallituksen Moskovaan muuton kannattajilla oli... äänen **enemmistö**“ („Russkije Vedomosti“).

Väliaikaisen hallituksen viheliäiset miespahat! He, jotka ovat koko ajan pettäneet kansaa, — saattoivatko he perustaa toiveitaan mihinkään muuhun kuin joukkojen pettämiseen uudelleen, jolla he pyrkivät salaamaan sekasortoista perääntymistään?

Mutta tilapäisisännät eivät olisi tilapäisisäntiä, jos he rajoittuisivat petokseen. Perääntyen ja suojaan itseään petoksella Kerenski heittää useita syytöksiä viittaillen meidän puolueeseemme ja pitää melua „pogromien palauttamisesta“ ja „vallankumouksen vaarallisista vihollisista“, „kiristyksestä“ ja „joukkojen turmelemisesta“, „syyttömiä uhrien vereen tahrutuista käsistä“ y.m.s.

Kerenski puhuu „vallankumouksen vihollisia“ vastaan, se samainen Kerenski, joka yhdessä Kornilovin

ja Savinkovin kanssa järjesti salaliiton vallankumousta ja Neuvostoja vastaan siirtäen petollisesti pääkaupungin lähettyville kolmannen ratsuväkiarmeijakunnan!..

Kerenski puhuu „pogromien palauttamista“ vastaan, se samainen Kerenski, joka viljan hintoja korottamalla sysäsi maaseutua pogromeihin ja murhapolttoihin! Lukekaa eserräläisten puolustuskannan ajajain lehteä „Vlast Naroda“ ja päätelkää itse:

„Eräät kirjeenvaihtajamme kirjoittavat, että viimeaikaiset melakat on liitettävä kiinteiden hintojen korottamisen yhteyteen. Uudet hinnat aiheuttivat heti elämän yleisen kallistumisen. Siitä on syntynyt tyytymättömyyttä, kiukkua ja liiallista hermostuneisuutta, minkä seurauksena väkijoukko ryhtyy helpommin kuin ennen pogromiin!..“ (№ 140).

Kerenski puhuu „joukkojen turmelemista“ vastaan, se samainen Kerenski, joka on ryvettänyt likaan vallankumousta ja vääristellyt sen moitteettomia tapoja herättämällä henkiin ohranain ja poliisikyttäin laitokset, joiden johdossa ovat saastaiset Vonljarljarskit ja Shtshukinit!..

Kerenski puhuu „kiristystä“ vastaan, se samainen Kerenski, jonka koko valtakomento on pelkkää kiristystä demokratian suhteen ja joka kilpaillen menestyksellä kenraali Habalovin kanssa harjoitti julkisesti „Demokraattisen neuvottelukokouksen“ kiristämistä olemattomalla maihinnousujoukolla Suomen rannikolla!..

Kerenski puhuu „syyttömien uhrien vereen tahrituista käsistä“, se samainen Kerenski, jonka kädet ovat todella kymmenien tuhansien sotilaiden, tämän vuoden kesäkuussa rintamalla tehdyn seikkailuluontoisen hyökkäyksen uhrien veren tahrinat!..

Sanotaan, että maailmassa on kaikella rajansa. Mutta eikö ole selvää, että porvarillisten tilapäisisäntien julkeudella ei ole rajaa?..

„Izvestija“ tiedoittaa, että „Tasavallan Neuvoston“ jäsenet tervehtivät Kerenskiä „kauankestävillä, kaikilta penkeiltä raikuvilla suosionosoituksilla“. Mitään muuta me emme odottaneetkaan lakeijamaiselta esiparlamentilta, kornilovilaisuuden synnyttämältä ja Kerenskin ristimältä keskoselta.

Mutta tietäkööt nuo herrat, tietäkööt kaikki, nekin, jotka valmistelevat salakähmäisesti vainotoimenpiteitä „vasemmistolaisia“ vastaan, nekin, jotka jo etukäteen osoittavat suosiotaan noille vainotoimenpiteille,— tietäkööt he, että kun ratkaiseva hetki lyö, niin he kaikki tulevat samalla tavalla vastaamaan vallankumouksen edessä, jonka he tahtovat kavaltaa, mutta jota heidän ei onnistu pettää.

„Rabotshi Putj“ № 37,

lokakuun 15 pnä 1917

Pääkirjoitus